

*Міністерство освіти і науки України
Одеський державний екологічний університет*

МАТЕРІАЛИ
тези студентської наукової конференції
Одеського державного екологічного університету
(15-18 квітня 2019 р.)

ОДЕСА
2019

агротехнічних заходів щодо обробітку ґрунту та внесення органічних та мінеральних добрив.

Вінницька О.С., ст. гр. МКА-416

Науковий керівник: Барсукова О.А., доц., к.геогр.н.

Кафедра Агрометеорології та агроекології

АГРОМЕТЕОРОЛОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ВРОЖАЇВ ОЗИМОЇ ПШЕНИЦІ НА СТАНЦІЇ РОЗДІЛЬНА ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Серед найважливіших зернових культур озима пшениця за посівними площами займає в Україні перше місце і є провідною продовольчою культурою. Це свідчення великого народногосподарського значення озимої пшениці, її необхідності у задоволенні людей високоякісними продуктами харчування.

Основне призначення озимої пшениці – забезпечення людей хлібом і хлібобулочними виробами. Цінність пшеничного хліба визначається сприятливим хімічним складом зерна. Серед зернових культур пшеничне зерно найбагатше на білки. Вміст її у зерні м'якої пшениці залежно від сорту та умов вирощування становить у середньому 13 - 15%. У зерні пшениці міститься велика кількість вуглеводів, у тому числі до 70% крохмалю, вітаміни В1, В2, Р, Е та провітаміни А, D, до 2 % зольних мінеральних речовин.

Пшеничний хліб відзначається високою калорійністю – в одному кілограмі його міститься 2000 - 2500 ккал, що свідчить про його високу поживність і є надійним джерелом енергії.

Особливо якісний хліб та хлібобулочні вироби одержують із борошна сортів сильних пшениць, які належать до виду м'якої пшениці. Такий хліб є не тільки джерелом харчування, а й своєрідним каталізатором, який поліпшує процеси травлення та підвищує засвоєння інших продуктів харчування. Крім того сильні пшениці належать до поліпшувачів слабких пшениць.

Озима пшениця, яку вирощують за сучасною інтенсивною технологією, є добрим попередником для інших культур сівозміни, і в цьому полягає її агротехнічне значення [1, 2].

Метою роботи є оцінка агрокліматичних умов тепло- та вологозабезпеченості озимої пшениці на ст. Роздільна.

Для оцінки умов теплозабезпеченості озимої пшениці були проведені розрахунки термічних показників по станції Роздільна за двадцятирічний період з 1991 по 2010 роки.

Відновлення вегетації озимої пшениці на станції Роздільна в середньому за 20 років спостерігалось 7 березня. Найбільш раннє 10 лютого (в 2002 році), а найбільш пізнє – 29 березня (в 1996 році) (табл.1).

В середньому вегетаційний період триває 121 день. Також розраховані дати переходу температури повітря через 10 ° С навесні і восени. Наступ теплого періоду у середньому спостерігається 11 квітня, а закінчення 16 жовтня. Тривалість теплого періоду в середньому становить 181 день. Сума активних температур за вегетаційний період склала в середньому 1652 °С. Вона коливалася в окремі роки від 1485 °С (2002 рік) до 1896 °С (1991 рік).

Таблиця 1 – Показники теплових ресурсів за період вегетації озимої пшениці на ст. Роздільна

	Дата настання фаз		N _{в.п.}	Сума температур		Дати через 10°С		N _{т.п.}	ΣT _{акт} за т.п.
	відн. вегетац.	дозрі- ван.		ΣT _{акт} за в.п., °С	ΣT _{еф} за в.п., °С	весна	осінь		
Серед.	07.03	07.07	121	1652	1047	11.04	16.10	181	3141
Мах.	29.03	18.07	140	1896	1286	30.04	02.11	203	3418
Мін.	10.02	22.06	99	1485	795	01.04	01.10	157	2801

Сума кліматичних температур в середньому склала 3141°С, змінюючись від 2801°С (1993 рік) до 3418°С (2009 рік).

З даних розрахунків табл. 1 видно, що культура повністю забезпечена теплом.

Також було досліджено вданій роботі вологозабезпеченість озимої пшениці. За вегетаційний період сума опадів в середньому склала 188 мм, максимальне значення – 350 мм в 2001р., а мінімальне – 71 мм в 2007р (табл. 2). За теплий період вони склали 311, 424, 188 мм відповідно.

За багаторічний період в середньому гідротермічний коефіцієнт становить – 1,1, достатнє зволоження, і коливався в межах від 2,1 в 2001р. до 0,5 в 2007р.

Таблиця 2 – Ресурси вологості і умови вологозабезпеченості озимої пшениці на ст. Роздільна

	Дата настання фаз		ΣR _{в.п.}	ΣR _{т.п.}	ГТК в.п.	Md в.п.	W _п	W _к	E _ф	E ₀	V,%
	відн. вегетац.	дозрі- ван.									
Сер.	07.03	07.07	188	311	1,1	0,2	134	74	250	551	47
Макс	29.03	18.07	350	424	2,1	0,5	193	131	350	703	73

Мін	10.02	22.06	71	188	0,5	0,1	112	31	146	408	22
-----	-------	-------	----	-----	-----	-----	-----	----	-----	-----	----

В результаті аналізу отриманих результатів можна зробити висновки, що в цілому в цій області спостерігаються задовільні умови для росту та розвитку озимої пшениці.

Зализюк А.В., ст. гр. МКА-416

Науковий керівник: Ярмольська О.Є., доц., к.геогр.н.

Кафедра Агротематології та агроекології

НИЖНЬОДНІСТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПРИРОДНИЙ ПАРК

Природоохоронна територія, національний природний парк в Україні, в пониззі річки Дністер. Розташований у межах Білгород - Дністровського, Біляївського та Овідіопольського районів Одеської області. Парк засновано 13.11.2008 року Указом Президента України № 1033. Нижньодністровський національний природний парк входить в 10-ку найкращих національних природних парків України.

Загальна площа Нижньодністровського НПП становить 21311,1 га, у тому числі 3700 га земель, що надаються йому в постійне користування, та 17611,1 га земель, що включені до його складу без вилучення у землекористувачів, на яких здійснюється традиційна господарська діяльність з додержанням загальних вимог щодо охорони навколишнього природного середовища.

Одна з найбільших цінностей Парку — водні угіддя. Парк розташований в межах водно-болотних угідь міжнародного значення: «Північна частина Дністровського лиману» та «Межиріччя Дністра-Турунчука», які є Рамсарськими угіддями.

Унікальні за своїм статусом території річок Дністер і Турунчук, озерно-плавневій системі в межах Парку, тому особливу увагу науковці приділяють вивченню впливу гідрологічного режиму на екосистеми, рослинний і тваринний світ.

На території Парку зареєстровано понад 700 видів вищих рослин, з яких 28 рідкісні, занесені до Червоної книги України. Деякі види рослин і тварин занесені також до Європейського червоного списку та до списку рідкісних видів Міжнародної спілки охорони природи. Саме тому дельта Дністра є природним багатством світового надбання.

На території Парку виявлено: молюсків - 90 видів, комах - 554 види, риби - 67 видів, земноводних - 9, рептилій - 6 видів, представників пташиного світу - 254 види; ссавців - 32 види (без рукокрилих). На території Парку мешкає одна з останніх в Україні природних популяцій рідкісного коловодного виду ссавців - норки європейської (*Mustela lutreola*), тут мешкає стабільна локальна популяція шакала. У Червону